

מרווקה נצחית לנשואה+תינוקת בשנה אחת

שרית הייתה שבורת לב ופסימית עד שהאקס חזר אליה וכרע ברך, לירי הפכה לעצמאית מצליחה בזמן שיא, רינת השילה 45 קילו ודקלה שינתה מקום כדי לשנות מזל. ארבע נשים ששינו את חייהן ב-12 חודשים בלבד. ולזה אנו קוראות שנה של עשייה

הילה יחימוביץ' | mako | פורסם 07/10/12 09:17

בכל שנה את אומרת לעצמך: "זהו, השנה זה קורה. הפעם אני עושה שינוי אמיתי. השנה אני פותחת עסק חדש/ מוצאת את אהבת חיי/ מתחילה חיים חדשים בצד השני של העולם". תאמיני או לא, יש נשים שהתחילו את השנה שלהן והצליחו לסיים אותה עם כל מה שאיחלו לו בסתר ואפילו יותר. עכשיו הן מגלות לנו מה הן למדו מאותה שנה, ויש להן גם מסר עבורנו. הכי מעורר השראה.

מלישון באלכסון בחולון לחיי משפחה בניו יורק

מי אני: דקלה בן לולו, בת 35, עובדת באבטחה גרה בניו יורק.
נקודת הפתיחה: מפיקה (מובטלת) ורווקה, גרה בדירה שכורה חולון.
נקודת ההווה: "שנתיים וחצי אחרי אני גרה בניו יורק עם בעלי, ואימא לשתי בנות"
מה הסיפור שלי: "פוטרתי מעבודתי כמפיקה בארץ, ובמשך שמונה חודשים הייתי מובטלת. בררתי עבודות בקפדנות, עד שבסופו של דבר התקבלתי למקום עבודה, שאיפשר לי לשקם את עצמי כלכלית. לאחר ארבעה חודשים בעבודה החדשה, קיבלתי הזדמנות להגיע לניו יורק כפרוייקטורית, ולפתוח שם חנות. ההצעה הגיעה ביום חמישי, וכבר ביום ראשון הודעתי שאני הולכת על זה".

שבועיים וחצי מאוחר יותר, דקלה נחתה בעיר הגדולה, אבל התגובות של הסביבה לא היו מעודדות במיוחד, שלא לומר - מסתייגות מאוד. "חברה אחת חשבה שאני 'בורחת' מהתחייבות ומאחריות, ודווקא אמא שלי הייתה זאת שמאוד פירגנה. היא ראתה בזה חוויה נהדרת. 'אם לא עכשיו, כשאת בת 34, רווקה בלי ילדים, אז מתי?' חברה אחרת שאני אוהבת להתייעץ איתה, ענתה לי בשאלה: 'למה את רוצה לנסוע?'. ענית לה בפשטות ובטבעיות: 'כדי להביא את בעלי'. לרוב אני אומרת דברים כאלו בצניות, אבל הפעם זה פשוט נאמר בטבעיות".

וזה מה שקרה. שבועיים אחרי שנחתה בניו יורק, הכירה דקלה בחור ישראלי. "הוזמנתי להדלקת נרות חנוכה אצל חבר ילדות, ושם הכרנו". ההיכרות האקראית התלקחה לקשר רציני מהר מאוד. "שבוע אחרי כבר עברתי לגור איתו, כשאני עדיין משלמת שכירות על הדירה שלי. חודש וחצי אחר כך הבנתי את מה שכבר ידעתי בשבוע הראשון, ובגור רביעי של חנוכה שנה לאחר מכן התחתנו. בתנו הבכורה הגיע זמן קצר אחרי כן. ושנה ושלושה חודשים מאוחר יותר, הגיעה השנייה".

מה עשיתי למען השינוי? "העזתי לקבל החלטה, להיות ספונטנית. ברגע שעברתי לארצות הברית הייתי כבר פתוחה לדברים אחרים. בעלי ואני תמיד אומרים שאם היינו נפגשים בארץ, כנראה לא היה קורה כלום כי היינו מאוד מקובעים, כל אחד במקום שלו. מה המסר שלי לאחרות? "לא לפחד משינויים, נסו דברים שלא מתאימים לכן, דווקא במקומות האלו מגיעים הדברים הטובים ביותר".

משברון לב לשמחה גדולה

מי אני: שרית גדסי, בת 33, ספרית מגדרה.
נקודת הפתיחה: רווקה, שוכרת דירה בחולון.
נקודת ההווה: "נשואה, בבית בגדרה".

מה הסיפור שלי: הכרתי בחור בבליינד דייט, והתחלנו לצאת למרות שלא ממש הייתי בעניין. זאת הייתה תקופה שהייתי די שובבה, ויצאתי עם לא מעט בחורים בעייתיים, כך שכשהגיע הבחור הטוב הזה - לא ידעתי איך לאכול אותו. הוא חזר אחרי במשך חודש ובסופו של דבר הפכנו לחברים. חודשיים אחרי ביסוס החברות עברתי לגור אצלו, בגדרה, אבל כעבור חודשיים הוא החליט שאנחנו צריכים להפרד. בהתחלה לקחתי את זה בסדר, אבל לאט לאט הבנתי שאנחנו עושים טעות. במשך חודש ישנו באותו בית, הוא בסלון ואני בחדר שינה, היינו זרים זה לזה. זה לא היה פשוט בלשון המעטה.

חיפשתי דירה אבל במקביל ניסיתי להשיב את האהבה שלו אליי. הייתי כותבת לו מכתבים, מנסה למצוא דרך לתקשר איתו אבל זה לא עבד. אחרי חודש של חיפוש ושלושה חודשים מהיום שעברנו לגור יחד עזבתי את הבית ומצאתי יחידת דיור מאוד קרובה אליו. מדי פעם גיששתי, עברתי ליד הבית שלו ובדקתי מה קורה איתו.

הפרידה הייתה ממש קשה עבורי, הייתי במשבר גדול ועליתי במשקל. הייתי חסרת אונים ושוברת לב. חודש ומשהו אחרי הפרידה, הגיע ראש השנה. כתבתי לו מכתב מאוד מרגש שגרם לו כנראה להתגעגע אליי, כך הוא מספר. בדיוק כשחשבתי שהגיע הזמן לשחרר ולהתחיל מחדש, הוא הפתיע אותי. וחודש אחרי ראש השנה, אחרי שהתחיל לעשות עסקים עם אבא שלי, הוא שלח לי הודעה: 'אני יכול לקפוץ אליך כדי להעביר משהו לאבא שלך?'. התרגשתי בטירוף. כשנפגשנו כל הגוף שלי רעד. מאז הוא התחיל לחזר אחריי מחדש. לא עבר זמן וחזרנו זה לזרועות זו, הפעם בקשר מלא תשוקה אחרי שהבנו כמה אנחנו צריכים אחד את השני. מספר חודשים לאחר מכן התחתנו".

מה עשיתי למען השינוי? "יש זוגות שנמצאים יחד שנים, ורק אז נפרדים כי הם מבינים שזה לא זה. בגלל שכל אחד הגיע מדירה לבד, והיה רגיל לחיות לבד ובאופן עצמאי, זה היה לא פשוט לעבור לגור ביחד ישר על ההתחלה. הבנתי שצריך להפסיק ללכת ראש בראש, לא להתנגח. גם אם קשה צריך ללמוד לקבל אחד את השני".

מה המסר שלי לאחרות? "לא להרים ידיים מהר".

משכירה תזזיתית לעצמאית עם חזון

מי אני: לירי הלפרין, בת 26, עיתונאית ויזמית מרמת גן

מה הסיפור שלי: "הקמתי אתר לייף סטייל מצליח בשם **דילירי**".

נקודת הפתיחה: "כשהייתי סטודנטית, עבדתי ככתבת בגיא פינס והגשתי פינות בתוכנית בוקר. אבל למרות אבק הכוכבים, המינוס בבנק רק הלך והצטבר. שלושה דוחות, שתי חתונות וחשבון חשמל אחד היו הקש ששבר אותי. ניסיתי להבין איך אפשר לחיות את החיים הטובים. התחלתי לחקור את נושא הצרכנות: קראתי כתבות, ראיינתי מומחים, ובעיקר למדתי טכניקות שבדיעבד חסכו לי המון כסף.

באותה תקופה נחשפתי לעולם הקופונים. הקמתי בלוג וידאו שמסביר איזה קופונים ודילים טובים או מאכזבים יש ברשת. אחי יונתן, שגם נפל בכמה מלכודות קופונים, שמע את הרעיון, התלהב וביחד החלטנו לפתוח את דילירי. התחלנו להעלות ביקורות והמלצות וידאו. מהר מאוד אלפי אנשים החלו לעקוב אחרי הבלוג. ראיינו אותנו בכמה אמצעי תקשורת והמייל שלי הוצף בשאלות רבות מגולשים שביקשו המלצות ועצות. עם הזמן ראינו שאנשים עושים יותר שימוש בהמלצות ובטיפים ששלחנו. אז החלטנו להרים את הכפפה ולפתוח אתר שירכז בתוכו ביקורות על מוצרים, טיפים בנושאי לייף סטייל ואת נוסחת ה'קסם' - איך ליהנות יותר בפחות כסף".

נקודת ההווה: "תוך זמן קצר, האתר זכה לקהל עוקבים מוכבד של אלפים, שפעמיים בשבוע מקבלים מייל עם המלצות 'דילירי'. בעקבות ההצלחה של האתר נוצר גם מדור מיוחד באתר "עכבר העיר".

מה עשיתי למען השינוי? "עזבתי כמעט את כל עיסוקי והתרכזתי בפרוייקט. הייתי מוכנה לחיות כמעט ללא כסף, וויתרתי על משרות מדהימות שהציעו לי במהלך הדרך ונשארתי דבקה במטרה. למדתי שחשוב ללכת עם האני מאמין שלי. לא להתיימש. כולל לקום ב07:00 כל בוקר, גם אם לא צריך להחתיים כרטיס".

מה המסר שלי לאחרות? "תקיפי את עצמך בחברים ומשפחה שמאמינה בשינוי שלך. אלו גלגלי העזר הטובים ביותר בדרך לשינוי".

קלה ב-45 קילו, חזקה מול פיתוים

מי אני: רינת אבני, בת 45, מנהלת משפחתון, מרחובות.

מה הסיפור שלי: ירדתי 45 קילו בשנה.

נקודת הפתיחה: "כל החיים סבלתי מבעיות משקל, התאוה לאוכל תמיד הייתה אצלי ללא שליטה. לאחר שילדתי, בולמוסי האכילה החמירו. הגעתי למשקל שיא של 128 קילו. לא יכולתי לעמוד על הרגליים, לא יכולתי לבשל, וכל הזמן רק חיפשתי איפה אפשר לשבת. הגעתי למצב שממש לא אהבתי את עצמי, התביישתי לצאת לרחוב, לא רציתי שהשכנות יראו אותי. היה לי ממש קשה לטפל בילדים במשפחתון, כל הגוף כאב לי כשהייתי צריכה לרדוף אחריהם".

נקודת ההווה: לאחר ניתוח שרוול לקיצור הקיבה, רינת שוקלת כעת 83 קילו, 45 קילו פחות ממשקלה בשנה הקודמת.

מה עשיתי למען השינוי? "בשנה שעברה, לפני ראש השנה, עברתי את הניתוח. מאז אני אומרת שד"ר אסנת

רזיאל (אסיא מדיקל) שניתחה אותי היא המלאכית שלי. אבל זה לא רק הניתוח – צריך לדעת לשמור גם אחריו. הפסקתי לזלול. כבר לא חייבת לסיים מהצלחת. הרעב האינסופי שלי ירד פלאים. למדתי שבריאות חשובה יותר מהכל. והמראה החדש הוא רק בונוס".

מה המסר שלי לאחרות? "נשים שמנות – יש לכן פתרון, אל תפחדו. קחו את עצמכן בידיים ותטפלו בבעיות המשקל. מדובר בבריאות ובאיכות חיים".